

ČASOPIS PRE CELÚ RODINU

mamma

December 2022 | Číslo 51

Internet v našich domoch

Boha nájdeme iba v chráme

Najlepší preklad Biblie

Ako sa Ježiš môže zasa narodiť?

Koruny pri Jednote

Písal sa v kalendári chladný decembrový predvečer. Slovenské koledy, vôňa perníka, džavot z vianočných trhov bolo počuť naďaleko. Začalo sa vianočné obdobie na Slovensku. Baliac nadšene svoje kufre a tešiaca sa na svoj dom a svoju rodinu, ešte zobrala malý batôžtek s peniazmi, do ktorého po celý rok zbierala mince. Bola to dobrá suma, s ktorou sa ponáhľala k svojmu príjemcovi. Niekedy si kúpila skromný obed, inokedy nemíňala peniaze niekoľko dní, aby mohla darovať batôžtek bezdomovcovi.

Mal dom, len ešte to musel zistiť. Stretávali sa niekoľkokrát za mesiac pri Jednote. Predával časopis Nota Bene, ktorý nebolo nemožné dostať v žiadnom novinovom stánku, ale predávali ho práve bezdomovci. Tak si mohli ochotní ľudia, ktorí sa ocitli v nepriaznivých životných okolnostiach, prizarobiť a následne sa zohriať, platiť si ubytovňu a najesť sa. Časopis stál niekoľko slovenských korún, pričom polovicou tejto sumy pomohol čitateľ predávajúcemu, teda polovica sumy zostala u bezdomovca. Statočný bezdomovec vždy v čistom odeve, usmiaty a plný očakávania stál pri dverách Jednoty a ponúkal časopis. V ten daný predvečer stál tam tiež. Keď dobehla študentka a podala mu peniaze, zaslzili sa mu oči. Poďakoval a zvedavý bol, že koľko časopisov zoberie.

„Žiadny,“ odpovedala. Tá odpoveď ho zaskočila a nevedel, čo má odpovedať. Podal batôžtek s peniazmi späť ako opravdivý poctivý človek, ktorý by zhodou okolností mohol byť aj chamtivý, ale nebol. „Je to darček pre Vás. Koruny, ktoré som zbierala po celý rok myslia práve na Vás. Keď si kúpite niečo, čo potrebujete, pomyslite si na mňa a na Boha, ktorý sa stará. On Vás miluje a môže sa o Vás postarať.“

Plakal. Človek sedemdesiatnik plakal z vďačného srdca, lebo mu pomohla mladá študentka. Nebola to suma, ktorá by okamžite zmenila život a obrátila ho naruby. Stačilo to na jedlo, teplú ubytovňu a nejaký nový odev. Stačilo to, aby zažil „obyčajný deň“, v ktorom sa bude cítiť dôstojne. A pre ňu to bolo oveľa viac. V tom batôžku, okrem peňazí, boli modlitby žehnania a túžba, aby pocítil Boží dotyk a aby jeho duchovný človek prišiel domov. Pre neho to bola láska, Božia láska, ktorá si ho všimla.

Bol to dojímavý okamih, keď niečo obyčajné sa stalo nadprirodzené. Uvidíme a zistíme v ten deň, keď dostaneme počet zo všetkého, čo sme zasiali, že ako to dopadlo.

„Nech ten Boh žehná Vás, Vašu rodinu a Vaše deti, keď ich budete mať,“ vyznelo v povetrí, kým bežala na autobus a iba mávala rukou na znamenie, že ho počula. Ona dodnes nevie, ako bezdomovec strávil tie Vianoce a život. Roky sa stretávali, zakaždým si vymenili niekoľko slov a úsmevov a toto bolo poslednýkrát, čo sa videli. Avšak darované koruny pri Jednote vynárajú sa v myšli ešte aj dnes.

Drahý čitateľ, drahá čitateľka, Nota Bene!

V preklade z latinského jazyka – všimni si dobre! Stál tam bezdomovec a nepriamo upútal pozornosť, kým vykrikoval:

„Nota Bene! Nota Bene!“

Všimni si dobre, že som tu. Pomôž mi. Nikde toto nenájdeš, v žiadnom „stánku“, kam bežne chodievaš. Všimni si dobre, poobzeraj sa. Všimni si, že potrebujem viac, ako peniaze. Zúfalo potrebujem nový život. Keď budeš hľadať jednotu, vždy nájdeš niekoho, kto stojí sám. Všimni si človeka, všimaj si ľudí. Vlastne, dovoľ Bohu, aby ti ukázal, koho si On všimol. Nemusí to byť (iba) bezdomovec, môže to byť tvoj sused, niekto zo zboru, z tvojho okolia. Zaczengajú koruny, ktoré uistia teba a toho druhého, že ste na ceste domov. Zriekni sa svojho, toho, čo už máš, aby ste spolu dostali ešte viac od Boha.

Boh si všimol človeka a vieme, ako to dopadlo.

Ježišovo narodenie a Jeho koruna nám získala dôstojný život a korunu života v jednote s Ním. Tento život neodhalí všetko ani nemusí prezrádzať všetko, ale v ten deň, keď sa bude počuť cvengot korún života, uistíme sa, že sme konečne doma. Život sa nám obráti naruby. Dokonca aj koruny zložíme a dôležitý bude iba život s Kristom. No, kým strážiš svoju korunu, uisti sa, že vrátiš domov aspoň jedného človeka, „bezdomovca“, ktorý ani netuší, že má svoj trvalý dom, kde na neho čaká Otec.

Anna Pintírová

editoriál

Vážení čitatelia, a je to tu - znovu prišlo obdobie Vianoc. Máme radi vianočné sviatky pretkané dobrými želaniami, peknými gestami vo forme darčiekov, nazývame ich rodinnými sviatkami, sviatkami pokoja. Ale sviatky pokoja v čase nepokoja - je to reálne? Je to dosiahnuteľné? Celé ľudstvo sa snaží aspoň v tomto čase v roku vytvoriť si atmosféru lásky a pokoja, lebo po tom nielen túži, ale to zúfalo potrebuje. Hovoria nám: pokoj a bezpečnosť (1. Tesaloničanom 5:3), ale vnímame, že nielo pravého pokoja. Nieto pokoja bez Kniežata a pokoja.

On prišiel: „*Lebo chlapec sa nám narodil, daný je nám syn, na jeho pleciach bude spočívať vláda a jeho meno bude... Knieža Pokoja. Miera jeho vlády a pokoj nebude mať konca.*“ (Izaiáš 9:5-6)

Príchod Mesiáša bol poznamenaný pozoruhodnými udalosťami. Zvestovaný anjelmi, hlásaný ľudom otvoreného srdca. Kráľ v maštali. V pokore a ponížení, aby bol nám podobný. Aby sme sa neostýchali prísť k Nemu.

Za času svojho života neúnavne povolával: Pod' a nasleduj ma! Kto je smädný, nech príde a pije vodu života zadarmo! Pod'te ku mne všetci obťaženi, dám vám odpočinok!
Svoj pokoj vám dávam...

Slovo, ktoré nám zanechal ešte i dnes povoláva. Preto nemeškaj, ale pod' k tomu Kráľovi, ktorého vláda a pokoj nebude mať konca! Či to nie je to, čo si opravdu žiadaš na Vianoce? Či to nie je to, čo si žiadaš na každý deň? Môžeš ho mať, ten vnútorný pokoj, pokoj duše, ktorá našla Spasiteľa. Ježiš Kristus je naša spása, záchrana od všetkého, čo je a ešte príde na tento svet.

Preto neodkladaj a pod' k Nemu. Ale nehľadaj Ho v Betleheme, nejdi do maštale - On tam už nie je. Choď na kolená. Skloň sa pred Ním tam, kde si, lebo On ťa počuje a vidí. Chce ti dať pokoj a omnoho viac. Toto sú zároveň i prania našej redakcie k Vaším Vianociam.

Jana Záhorcová

Zodpovedná redaktorka

manna

Kresťanský časopis "Manna" je štvrťročník a je dostupný zdarma, financuje sa dobrovoľnými príspevkami. Obsahuje články, svedectvá, reportáže a oznamy.

Vydáva: "Manna"
Združenie pre propagáciu kresťanských hodnôt
Vychádza štyri razy do roka a to v marci, júni, septembri a decembri.

Adresa redakcie:
Manna, Radnička 23, 21472 Kulpín, Srbsko.
E-mail: casopis.manna@gmail.com

Bankový účet: 160-930303-51 Banca Intesa a.d.
Zodpovedná redaktorka: Jana Záhorcová
Technický redaktori:
Vladimír Struhár, Alen Kačanski
Jazyková korektúra: Anna Pintírová

Členovia redakcie:
Vladimír Červení, Jana Záhorcová,
Anna Širková, Anna Pintírová,
Vladimír Struhár, Alen Kačanski,
Vladislav Širka, Robert Mamojka,
Kristína Mamojka, Dávid Mamojka

Distribúcia pre Srbsko:
Sebastian Červení, mobil: 065/890-06-15,
e-mail: sebastian.cervenji1@gmail.com

Distribúcia pre Slovensko:
Ivan a Tamara Andrášik,
mobil: +421949784221
e-mail: andrasikivan84@gmail.com

Prešlo jazykovou korektúrou.
Príprava a tlač: Širkaprint-Padina.
December 2022.
www.manna.org.rs

OBSAH

PEROM KAZATEĽA

3 Ako sa Ježiš môže zasa narodiť?

5 Nebež maratón šprintom

7 O čo sa stará Pán?

PRE CELÚ RODINU

8 Mať záľubu v Bohu

9 Najlepší preklad Biblie

10 Nechajte sa vyrušovať

11 Internet v našich domoch

14 Kresťanská offline rodina

SVEDECTVO

15 Boží dotyk

NAŠA KAŽDODENNOSŤ

16 Šťastný život

NA ZAMYSLENIE

17 Boha nájdem iba v chráme

19 Boh ma pozná

NA POSILNENIE

22 Kvalifikovaný
pre pomazanie

Ako sa Ježiš môže zasa narodiť?

Ježiš Kristus, jednorodný Boží Syn sa v modernej dobe medzi ľuďmi spomína hlavne dvakrát v roku. Je to na Veľkú noc a na Vianoce. Prirodzene, sú to sviatky, ktoré pripomínajú na Kristovo narodenie a Jeho smrť. Hlavne je to tak s každou významnou osobou, ktorá žila na tejto zemi a zanechala za sebou výraznejšie šľapaje. Síce považujeme, že sú dôvody k rozpomínaniu sa na významné osoby z minulosti, predsa, Ježiš Kristus je omnoho viac ako len historická osobnosť.

Jeho narodenie bolo skromné, nie také veľmi známe občanom žijúcim v tom čase na Blízkom východe. Jeruzalem, Betlehem a ostatné mestá sa vôbec nechystali pre narodenie Ježiša Krista. Vlastne ani nemali miesta pre Neho.

O Ježišomvom príchode Biblia hovorí takmer v každej svojej knihe. Prvýkrát je to zapísané v 1. Mojžišovej 3:15: „*A pološím nepriateľstvo medzi tebou a medzi ženou, medzi твоjím semenom a medzi jej semenom; ono ti rozdrťí hlavu a ty mu rozdrťíš päť.*“ Je to prorocký zápis o tom, kto rozdrťí hlavu, vlastne zničí nepriateľa satana, ktorý zviedol Adama a Evu a naviedol ich na neposlušnosť voči svojmu Stvoriteľovi Bohu. Tiež môžeme si všimnúť, že je o Ňom písané aj v poslednej biblickej knihe, v Zjavení svätého Jána 13:8, „*A budú sa jej klaňať všetci, ktorí bývajú na zemi, ktorých mená nie sú napísané v knihe života Baránka, zabitého od založenia sveta.*“

Tieto dva pohľady na Krista sú úplne vzdialené jeden od druhého, a predsa nám silno zjavujú zmysel Jeho narodenia.

Boh vo svojej múdrosti a kreativite stvoril dokonalý svet a do neho položil človeka podobného tebe a mne, aby si užíval v tej dokonalosti. Keď prvý človek Adam padol do hriechu, Boh zdôrazňuje, že Ten, čo príde zo semena ženy mu rozdrťí hlavu.

Známe nám je to, že iba Ježiš sa narodil nie z vôle muža, ale zo ženy panny pôsobením Svätého Ducha. Na druhej strane, Boh, ktorý je večný a nemá počiatok a sám založil svet, zjavuje apoštolovi Jánovi, že príde Baránok a bude zabitý. Ježiš Kristus nebol doslova baránok, On iba svojou poslušnosťou bol podobný baránkovi. Keďže sa narodil, teda nie je večný, ale má svoj počiatok, ani nebol zabitý od založenia sveta, ale v tridsiatom treťom roku svojho pozemského života. Boh týmto spôsobom ukázal, že už na začiatku mal vyriešenie pre novovzniknutú situáciu padlého človeka. To, že sa Ježiš narodil ako Syn na svete, by nemalo veľký význam pre nás, ak by sa nenarodil v našom živote ako náš Spasiteľ. Mnoho ľudí majú dostupnosť známosti o Ježišovi už od svojho detstva. Najčastejšie od svojich rodičov sú učení o Ňom, vedení do spoločných zhromaždení alebo chrámov a ako rastú, učia sa o Ňom. Sú to životné okolnosti, ktoré sú dobré a môžu byť užitočné. Predsa, najlepšie sa naše poznanie Ježiša ilustruje v období Vianoc. Keď je v myšliach nie Ten, čo porazil hriech a smrť, ale iba dieťaťko v jasliach niekde v jednej betlehemskej maštali. Bezmocné, nevinné, milé, ale ešte stále také vzácne.

Je rozdiel medzi životom a chápaním dieťaťa a dospelého človeka. Apoštol Pavel zapísal v 1. Korintským 13:11, „*Keď som bol dieťa, vravel som ako dieťa, myslel som ako dieťa, rozumoval som ako dieťa. Ale keď som sa stal mužom, zanechal som detské veci.*“ Chápať Ježiša, že je bezmocné dieťa sa občas v ľudských životoch považuje za najadekvátnejšie. Človekovi najviac zodpovedá takýto Ježiš, malé dieťa, pretože síce majú o ňom informácie, majú známosť, ale nemajú skúsenosť, že sa zrodil v ich vlastnom živote.

Boh chce, aby si poznal Ježiša na taký spôsob, že On bude žiť v tvojom živote. Biblia to nazýva znovuzrodenie. Prvé narodenie si prežil v deň, keď si sa narodil a druhé narodenie môžeš zažiť, keď sa Ježiš Kristus zrodí v tebe. To sa môže stať iba skrze vieru v srdci, ktorú ti Boh podáva skrze počutie Jeho slova. Viera nie je dedičstvo po rodičoch, ale tvoj vzťah s Bohom.

Písmo hovorí v 2. Korintským 4:6, „*Lebo je to Bôh, ktorý povedal, aby sa zo tmy zaskvelo svetlo, ktorý sa zaskvel v našich srdciach na osvietenie známosti slávy Božej v tvári Ježiša Krista.*“ Boh je večný, je duch a nikto z ľudí Ho nikdy nevidel, lebo je nemožné človekovi, aby svojimi vlastnými očami videl ducha, a preto ani Boha nevidel. Ale Boh využil možnosť, aby sa nám sám odhalil, vošiel do ľudského tela, ktorého nazval svojim Synom Ježišom Kristom, a tak sa nám zjavil. Keď sme sa my, ľudia, nemohli stať podobní Bohu pre svoju hriešnu ľudskú prírodu, Boh sa stal podobný nám. Iba jeden rozdiel bol medzi tebou a Ježišom Kristom a to ten, že On nevykonával hriech. A skrze tvár Ježiša Krista Boh nám osvietil známosť slávy Božej. Možno si myslíš, že pre teba stačí iba dieťaťko na Vianoce. Prečo by si potreboval mať známosť o sláve Božej?

Sláva Božia je vlastne Božie konanie v tvojom osobnom živote a vôbec na celom svete v dokonalej spravodlivosti. Spravodlivosť Božia je dokonalá, svätá, nestranná, v ktorej ničo žiadneho druhu porušenia. Ak chceš okúsiť život, v ktorom budeš mať na koho zložiť veci zemskeho trápenia, prejavované ako choroby, bolesti, strachy, nepochopenia, samota, žiaľ, odhodenie, sklamanie, povolávam ťa, aby si sa znovuzrodil.

Pan Ježiš Kristus povedal, že ten, kto verí v Neho, z toho vnútra potečú rieky živej vody. O akú vodu ide? Je to zaslúbenie o vyplnení Duchom Svätým so znakom hovorenia inými jazykmi. Je to jazyk, ktorý nepoznáš, ale Boh mu rozumie. Také modlitby v Duchu Svätom sú vlastnosťou pravých modlitebníkov, o ktorých Pán Ježiš povedal, že ich aj Boh hľadá. Dnes na tisíce a milióny ľudí po celej zemi sú vyplnení Svätým Duchom a jeden z nich môžeš byť aj ty. Keď sa Ježiš, Kráľ kráľov, narodí a žije aj v tvojom vlastnom srdci, to nie je iba krásny a dobrý pocit z istoty spasenia, ale i pomoc a vedenie v každej životnej situácii.

Nebež maratón šprintom

V dnešnej dobe sme zameraní na výhru, naša pozornosť je upútaná víťazmi a, žiaľ, sme naprogramovaní takto rozmýšľať od základnej školy. Každý náš úspech alebo neúspech sa meria, známkuje a hodnotí. Čomu nás tento systém hodnotenia naučil? Zápasíme za najlepšie známky v škole, zápasíme za prvé miesta, najlepšie pozície, zápasíme za pozornosť a priazeň profesorov, neskôr našich vedúcich v práci a podobným spôsobom sa snažíme upútať Božiu pozornosť a priazeň našimi skutkami. Lenže v Písme Svätom nenachádzame, že prvé miesto na rebríčku prijme od Boha nejakú odmenu alebo priazeň.

Pavol píše v Prvom liste Korintským 9:24-27, „*Či neviete, že tí, čo bežia na závodisku, bežia síce všetci, ale iba jeden cenu dostáva? Tak bežte, aby ste ju dosiahli! A každý, kto závodí, zdržuje sa všetkého; oni preto, aby dostali porušiteľný veniec, my však neporušiteľný. Preto ja tak bežím, nie ako na neisto; tak zápasím, nie akoby som vzduch rozrážal, ale ukážňujem si telo a službu ho podrobujem, aby som sám nebol nehodný, keď iným kážem.*“ V liste Židom v 12. kapitole čítame, že máme, „...*vytrvať v behu, ktorý máme pred sebou,*“ čo nám hovorí, že beh s Bohom nie je o prvom mieste a že tu nejde o šprint, ale o vytrvalostný beh. A keď Pavol hovorí, že len jeden dostáva cenu, on sám ukazuje na to, že my závodíme o neporušiteľný veniec, ktorý predstavuje naše spasenie. Spasení sme z milosti na základe našej viery, a toto je to prvé miesto, toto musíme dostať, toto je to, čo musíme mať ako víťazi, a to každý z nás. Preto nám Pavol píše v liste Rimanom, že sme viac ako víťazi skrze Toho, ktorý si nás zamiloval, a že od tejto odmeny nás nič nemôže odlúčiť. No v texte Korintským Pavol hovorí o behu, ktorý on sám beží. A tu nehovorí o odmene, ale o behu, ktorý nie je beh o neisto. Čo to znamená?

Beh, ktorý v našom každodennom kresťanskom živote bežíme, nie je závod o odmenu, čiže ak nie sme prví, nestratíme naše spasenie, ale je to vytrvalostný beh o podrobenie sa službe Bohu, aby sme boli nájdení hodní byť nazývaní synmi a dcérami Božími. Vytrvalostný beh nie je šprint, šprintom nedobehneme ďaleko, lebo naše telo nedokáže dlhodobo dávať veľký výkon a vyhoríme veľmi rýchlo. Každý, kto niekedy zabehol maratón vie povedať, že síce je prvé, druhé a tretie miesto, ale v maratóne nejde o výhru na rebríčku, koľko

ide o posúvanie vlastných limitov a rekordov. Každý bežec, ktorý zabehol maratón a má lepší čas než minulý raz, je víťaz. Preto nenachádzate vrcholových športovcov, ktorí podávajú veľký výkon v šprinte aj v starobe. Zároveň môžeme nájsť viacero vytrvalostných bežcov aj po šesťdesiatke, ktorí stále závidia a behajú maratóny. Život s Bohom nie je o výsledkoch a prvom mieste, nie je o výkone, ale o službe. Nie je o tom, kto je najlepší v niečom, ale o podrobení a podriadení sa nášmu Kráľovi Ježišovi a o vykonávaní Jeho vôle v našom živote. Jeho vôľa je, aby každá osoba bola spasená, to je ten neporušiteľný veniec, ktorý každý človek musí dosiahnuť vierou v Ježiša Krista. Nasledovný bod Božej vôle je posvätenie, ako to píše Pavol v Prvom liste Tesalonickým 4:3. Ježiš nám povedal, čo je Jeho vôľa pre nás, aby sme vykonávali a nachádzame to napísané v Evanjeliu podľa Marka 16:15, „*Potom im povedal: Choďte po celom svete, kážte evanjelium všetkému stvoreniu.*“ Keď bežíme vytrvalostný beh a vykonávame Božiu vôľu pre náš kresťanský život, my sa v týchto veciach nemáme porovnávať medzi sebou, ale máme sa podrobiť službe, povolaniu a bežať s istotou spasenia.

Keď sa naučíme slúžiť Bohu bez porovnávania sa a zápasenia medzi sebou, keď sa sústredíme na samotný beh a bežíme vytrvalostne s istotou spasenia, máme krásne zaslúbenia od Boha, ktorý je náš dobrý Otec. Žalmista Dávid nám v Žalme 37 napísal: „*Dôveruj Hospodinovi a čiň dobre, bývaj v krajine, pravdu ostríhaj! Raduj sa v Hospodinovi a dá ti, po čom ti srdce túži. Uval' na Hospodina svoju cestu, dúfaj v Neho a On vykoná.*“ Verše, ktoré som citoval mňa osobne veľmi povzbudzujú žiť život pre Krista, nebežať preteky s nastavením mysle len na výsledky a výhru. Ježiš už má všetku moc na nebi a na zemi, On už zvíťazil, naše je len žiť v tomto víťazstve a podriať sa Jeho špecifickej vôle pre náš život. O Jeho vôli pre nás všetkých sme hovorili a na tebe je, milý čitateľ, zistiť, aká je Jeho špecifická vôľa pre tvoj život. Ak uvalíš na Boha svoju cestu a budeš dúfať v Neho, On vykoná a oznámi ti Jeho špecifickú vôľu pre tvoj život. Na tebe bude ďalej bežať vytrvalostný beh, dôverovať v Hospodina, činiť dobre a ostríhať pravdu v Jeho vôli. Vtedy tvoje srdce bude naplnené radosťou a Hospodin ti dá po čom túži tvoje srdce.

Ivan Andrášik

Ked' sa naučime slúžiť Bohu bez porovnávania sa a zápasenia medzi sebou, máme krásne zasl'úbenia od Boha.

O čo sa stará Pán?

A o čo sa máme starať my?

Matúš 6:31-34

Pán Ježiš začína plniť svoje poslanie kázňou na vrchu a vyučuje učeníkov a zástupy, ktoré Ho nasledovali, vôli Božej. Učí ich najprv základným krokom vôle Božej, ako sa modliť, o pôste, o dávaní almužny a vysvetľuje prikázania, ktoré sám Boh, skrze svojho služobníka Mojžiša, zanechal národu židovskému.

Vo všetkých týchto dôležitých veciach pre život obrátených ľudí dôraz dáva na to, o čo sa má starať človek, ktorý sa rozhodol nasledovať Ho, a o čo sa nemá starať, lebo sa postará sám nebeský Otec. Evanjelium podľa Matúša 6:25 práve o tom hovorí: „Nestarajte sa o svoj život, čo budete jesť alebo piť, ani o svoje telo, čím sa odejete, či nie je život viac ako pokrm, a telo ako odev?“

Práve tieto veci aj v dnešnom čase, ako aj vtedy, zaoberajú ľudské myšlienky a ľudia príliš času venujú týmto dočasným veciam, pričom stratia zameranie sa na tie večné veci, ktoré človeka privádzajú do kráľovstva nebeského. Ježiš upúta pozornosť na prírodu vôkol nás, ktorá vo svojej nádhere je zaobstaraná od samého Boha. Poľné ľalie, ktoré vo svojej nádhere rastú a nepracujú ani nepradú a nebeské vtáky nesejú ani nežnú a ani nezhrmažďujú do stodôl a sám Boh ich živí.

Ak sa Boh stará o svoje stvorenstvo, o koľko viac sa postará o človeka, ktorý je korunou jeho stvorenstva, opytuje sa Pán.

Nebeský Otec vie, čo potrebujeme na každodenný život a zaobstará nás. Avšak to, čo je potrebné ako prvé je hľadať kráľovstvo Božie a Jeho spravodlivosť, a to všetko nám bude pridané - nebudeme mať nedostatok potrebných vecí pre pozemský život.

V prírode človeka je starať sa o tieto dočasné veci. Bolo to tak aj v čase, keď Pán chodil zemou.

Keď pobudol jedného dňa u Lazára, jeho sestry Marta a Mária boli prítomné. Práve Marta bola tá, ktorá príliš sa starala poslúhovať, kým Mária pri nohách Pánových vnímala každé slovo z Jeho úst. Jej výber bol samým Pánom ocenený ako dobrý, kým Martin nebol uznaný za dobrý, lebo príliš pečovala o potreby tela.

Aj Pavel, keď písal veriacim do Rímu 14:17-19, upúta pozornosť veriacim na tieto veci a hovorí, že kráľovstvo Božie nie je pokrm a nápoj, ale spravodlivosť, pokoj a radosť v Duchu Svätom. Sú to cnosti, ktoré človeka dovedú do večnosti s Bohom, kým pokrm a nápoj iba dočasne naplnia žiadosť tela, pokým sa telo na prach nenavráti.

Tieto dočasné veci, ktoré si ľudia často zhromažďujú na zemi, starajúc sa príliš o svoje telo, sú pripodobnené Pánom ako poklady zložené na zemi, ktoré moľ a hrdza kazia a zloději prekopávajú a kradnú. Dáva napomenutie a dobrú radu, aby sme si radšej zhromažďovali tie večné poklady v nebi, kde ani moľ, ani hrdza nekazí, kde zloději nemajú prístup, aby okradli. Lebo kde si zložíme svoj poklad, tam bude aj naše srdce. Dvom pánom je nemožné slúžiť. Lebo jedného bude človek milovať a druhého nenávidieť, jedného sa bude pridržať a druhým pohádzať.

Vyberme si slúžiť Ježišovi a On sa postará aj o všetky naše pozemské potreby!

Zdenko Kolár

**Kde si zložíme svoj poklad,
tam bude aj naše srdce.**

Mať záľubu v Bohu

V dnešnom svete by sme asi márne hľadali niekoho, kto netúži stať sa úspešným. Iste, nie každý sa to odváži takto nahlas pomenovať, ale tak či onak, kdesi hlboko vo vnútri po tom túži. Stať sa úspešným pritom nie je výmysel našej doby. Po úspechu túžil už Kain, ktorý sa nevedel zmieriť s tým, že Boh milostivo pohliadol na obetný dar jeho brata Ábela a na jeho obetný dar nepohliadol. Úspech je niečo, čo naplánoval pre nás samotný Boh. Ved' už Jozuovi sľúbil, že sa mu „*zdari jeho cesta a bude si počínať rozumne*“.

V Božom slove vyjadruje úspech aj prvý Žalm: „*Blahoslavený ten, kto nechodí podľa rady bezbožných, nestojí na ceste hriešnikov a na stolici posmievačov nesedi, ale má záľubu v zákone Hospodina, o jeho zákone rozmyšľa dňom i nocou. Bude ako strom zasadený nad potokmi vody, ktorý dáva svoje ovocie svojim časom, ktoreho list nevädne a všetko, čokoľvek bude robiť, podarí sa mu.*“ Ó, ako veľa ľudí by chcelo, aby sa im vždy podarilo to, do čoho sa pustia. Áno, je to Božie zaslúbenie pre veriacich, ale podobne ako mnohé iné, aj toto je podmienené.

Povrchnosť súčasnosti nás často vedie k tomu, že chceme rýchly a kvalitný výsledok, ale sme dost' znechutení, ak na to treba vynaložiť nejaké úsilie. No i známe príslovie hovorí, že bez práce nie sú koláče. Čo je jednou z kľúčových podmienok, aby sme si zaslúžili ten náš koláč? Ak by sme porovnali Jozuu 1:8 a Žalm 1, bolo by zrejmé, že na prvom mieste v našom živote musí byť Božie slovo. Máme ho počúvať, hovoriť a čo je podľa mňa veľmi dôležité – milovať ho. Žalm 1:2 hovorí, že v ňom máme mať záľubu. Zastavme sa pri tom na chvíľu. Väčšina ľudí hľadá Pána, začne hľadať vyriešenia v Písme, keď všetko zlyhá. Boha

používajú iba ako záchrannú brzdu, keď sa im už ten ich život ide „vykoľajit“. Toto však vôbec nie je pôvodná Božia myšlienka. On nikdy neplánoval, že bude akosi poslednou pomocou, ktorú budú ľudia využívať až vtedy, keď sa im všetko zrúti. To je úplné degradovanie pôvodnej myšlienky a zámeru, prečo nás stvoril. On chce byť naším dôverným priateľom, byť nám nablízku. On nechce, aby sme sa na Neho obracali len vtedy, keď to zúfalo potrebujeme, ale každý deň – jednoducho len tak.

Mať záľubu v Bohu sa dá vysvetliť aj tak, že k Nemu pristupuješ aj vtedy, ak Ho práve „nepotrebuješ“. Viem, že mnohí kresťania by také niečo nikdy nepovedali, no i tak životy niektorých svedčia skôr o opaku. Sú potvrdením toho, že žijú zo svojej sily, podľa svojich plánov a od Boha chcú, aby im to iba schválil a požehnal ich. Zoberme si za príklad bežcov. Každé ráno, bez ohľadu na to, či prší, alebo mrzne, behajú svoje kilometre. Často ich k tomu nevedie ani tak honba za úspechom, ale jednoducho, že to milujú. A kresťania? Ak sa z vecí Božieho kráľovstva stanú iba náboženské povinnosti, tak to s nimi začne ísť dolu vodou. Na druhej strane, ak budú mať s Bohom krásny, priateľský vzťah a Božie slovo bude pre nich prvoradou záľubou, stanú sa veľmi efektívnymi a úspech začne čoskoro klopať na ich dvere.

Miluj Boha aj vtedy, keď ti myseľ hovorí, že Boha nepotrebuješ. Hľadaj Boha, pretože Ho miluješ. Miluj Boha aj v čase úspechu a v čase neúspechu. Bez ohľadu, či všetky podmienky ukazujú na to, aby si Ho prestal milovať, ty Ho miluj a nasleduj Ho.

Branislav Zima

Najlepší preklad Biblie

Pri konci štúdia na biblickej škole niektorí študenti sa rozprávali o tom, že ktorý preklad Biblie je najlepší a najsprávnejší. Jeden povedal, že je presvedčený, že najsprávnejšie Bibliu preložil Dr. prof. Roháček. Je to trochu staromódny jazyk v súčasnej dobe, ale je istotne najsprávnejší preklad, ktorý dnes máme v našom jazyku. Ostatné preklady nie sú také správne ako tento. To tvrdil prvý študent. Niektorí súhlasili, ale predsa, niektorí mali iný postoj k tomu a hovorili, že nie je ten preklad najlepší, ale najlepší je ekumenický preklad, ktorému pri čítaní ľahšie porozumieme. V „Roháčkovom“ sú zastarané výrazy, ktoré sa už nepoužívajú a ľudia pri čítaní nerozumejú tomu, čo čítajú. V ekumenickom je to zrozumiteľnejšie. No, v skupine tých študentov znovu tam boli tí, ktorí s tou konštatáciou súhlasili a zase iný študent mal svoj názor a tvrdil, že najsprávnejší preklad je evanjelický preklad a na to dodal svoje argumenty. A tak sa študenti rozprávali, až sa trochu i pohádali ohľadne Biblie. V tej skupine bol i jeden veľmi tichý muž, ktorého si väčšina ani nevšimla, ale predsa, niekto sa ho opýtal, že čo si on myslí, že ktorý preklad slovenskej Biblie je najlepší. Ten muž trochu porozmýšľal a s úsmevom povedal: „Myslím si, že najlepší preklad Biblie je ten, ktorý preložil môj otec.“

„Tvoj otec preložil Bibliu?“ Všetci študenti očakávali odpoveď na túto otázku. Odpoveď dostali hneď.

Tento muž hovoril, že vo všetkých prekladoch čítal o tom, ako muž má milovať svoju ženu, ale najlepšie to pochopil, keď to jeho otec preložil do skutku. „Môj otec miluje moju matku a ona si je toho vedomá. Nepochybuje o tom. Jednoducho ju miluje a investoval seba do ich vzťahu.“

Vo všetkých prekladoch čítal, že rodičia nech nepopudzujú svoje deti k hnevu a raz sa i pokúsil vyhľadať starogrécke slovo pre „nepopudzovať“, aby lepšie tomu rozumel, ale predsa, najlepšie mu

to preložil jeho vlastný otec, keď svojím životom to dokázal splňať. Vo všetkých prekladoch sa dá prečítať, že je piate Božie prikázanie o tom, že si máme ctíť otca i matku, a dobre je to preložené vo všetkých prekladoch, ale najlepšie to preložil otec, ktorý si ctí svojich rodičov a staral sa o nich až do ich smrti. Pozornosť všetkých študentov bola upriamená na tichého študenta, ktorý pokračoval ďalej. V Biblii prečítal, že Boha treba milovať a len Jemu slúžiť. Aj to mu jeho otec najlepšie preložil, keď vedel opustiť svoje záležitosti, aby sa venoval službe kázania Božieho slova alebo službe v zbere pre ľudí, ktorým slúžil. Mnohí sa naučili slúžiť iným nie preto, že by o tom čítali v Biblii, ale pretože to prečítali na otcovi tohto študenta, ktorý veľmi zrozumiteľne to ľuďom preložil. O modlitbe, o milovaní ľudí, o milovaní Boha, o staraní sa o vdovy a siroty, o vzťahoch, o prioritách, o rodine, o otcovstve, o prácach, o manželstve, o spasení, o hovorení pravdy, o pokoji, o chodení do svojho lokálneho zboru, o službe iným, o posvätení, o viere, o Svätom Duchu, o odpustení, o štedrosti, o obetovaní sa a mnohé iné veci, ktoré boli potrebné, aby ten tichý študent rozumel, jeho otec mu to preložil, a to tak, aby správne pochopil. Celá skupina študentov umlkla a uvažovala nad slovami tichého študenta.

Nepohrdol tichý študent profesorom Roháčkom, nepohrdol ani všetkými tými, čo vytvorili ekumenický preklad, evanjelický alebo hociktorý iný, ibaže poukázal na to, ktorý preklad je najzrozumiteľnejší tým, ktorí sú okolo nás. Ty a ja sme prekladatelia Božieho slova. Naši domáci, naše deti, manželky, manželia, susedia, rodáci, bratia, sestry vôkol nás jasne porozumejú, čo čítame v Biblii alebo im to zostane celkom nejasné.

Prekladáš? Prekladáš. Prekladaj!

Dan Tomášik

Nechajte sa vyrušovať

„Viem, aká si zaneprázdnená, a veľmi ma mrzí, že ťa obťažujem,“ začala moja priateľka. Jej prosba bola jednoduchá a ja som bola rada, že ju vyslovila. Potom ma však preniklo jej ospravedlnenie za to, že ma „obťažuje“.

Jej poznámka ma prenasledovala. Prečo sa cítila zle, že ma požiadala o pomoc? Zrejme musím vzbudzovať dojem, že som príliš zaneprázdnená na to, aby ma niekto obťažoval. Keď som nad touto myšlienkou uvažovala, Boh mi pripomenul moje vlastné slová. Žiaľ, uvedomila som si, že dlhé roky som na otázku: „Ako sa máš?“ odpovedala: „Som zaneprázdnená.“

To ma prinútilo zhodnotiť nielen moje slová, ale aj reč tela a rozvrh. Vitajú moje slová a životný štýl vyrušenia od priateľov v núdzi alebo ich v tom zastavia? Rozmýšľam, koľko príležitostí pomôcť priateľom som premeškala kvôli môjmu hektickému životu a preto, že som nechcela byť vyrušovaná. Kým som si odškrtávala položky zo svojho zoznamu úloh, nevynechala som niečo na Božom zozname úloh?

Ježiš mal k vyrušovaniu iný prístup - vítal ho. V Matúšovom evanjeliu, v 9. kapitole čítame, že Ježiš učil svojich aj Jánových učeníkov.

Uprostred vyučovania Ježiša vyrušil predstavený synagógy a požiadal ho, aby prišiel pomôcť jeho chorej dcére. Písmo zaznamenáva, že Ježiš vstal a išiel s tým mužom. Ježiš ho nepoprosil, aby sa vrátil neskôr, ani si nevzdychol a neochotne vstal. Z textu vyplýva, že Ježiš okamžite vstal a odpovedal na žiadosť.

Ľudia museli vedieť, že Ježiš je dostupný, pretože toto je jeden z mnohých prípadov, keď ho ľudia vyrušili. Ježiš musel privítať zranených, vystrašených a osamelých ľudí, ktorí za ním prišli. Keď Ježiš milosrdne reagoval na vyrušenia vo svojom programe, Boh robil zázraky, a tento prípad nebol výnimkou. Vtedy však Boh urobil dva zázraky.

Skôr ako sa Ježiš dostal k chorému dievčatku, prišlo druhé vyrušenie. Keď Ježiš prechádzal preplnenou ulicou, istá žena sa dotkla jeho plášťa. Táto žena, ktorá krvácala 12 rokov, bola okamžite uzdravená. Ježiš pocítil, ako ho opúšťa sila, a zastavil sa na dosť dlho, aby sa so ženou porozprával. Po tejto interakcii Ježiš pokračoval do domu vladára, kde vzkriesil z mŕtvych jeho dcéru.

Dve vyrušenia, dve Ježišove láskyplné odpovede a dva zázraky. Predstavte si, že by bol Ježiš príliš zaneprázdnený, alebo že by sa ho tento muž alebo žena báli vyrušovať. Predstavte si, akú službu by Boh mohol cez nás konať, keď sa necháme vyrušovať.

Od Ježiša sa učím spomaliť, vyberať vľúdne slová a vedome vylúčiť zo svojho života zhon. Ježiš bol vzorom života podriadeného Božiemu plánu - ktorý zahŕňa aj vyrušenia. Modlím sa, aby Boh pôsobil skrze mňa v službe pre druhých. Drahý Pane, ďakujem Ti za Tvoj súcit a trpezlivosť so mnou. Viem, že k Tebe môžem vždy prísť, keď som v núdzi. Pomôž mi, aby som si viac uvedomovala potreby ľudí okolo seba. Chcem sa viac podobať Ježišovi a dovoliť Ti, aby si pôsobil skrze mňa. V Ježišovom mene. Amen.

Kroky aplikácie

Určte jednu osobu, ktorá potrebuje viac vášho času. Zaviazte sa, že zmeníte svoje slová a uvoľníte svoj rozvrh, aby ste jej boli viac k dispozícii.

zdroj: internet

Internet v našich domoch

Internet – v anglickom jazyku – interconnected networks – znamená prepojené siete alebo, skrátené, len net – sieť. Je to verejne dostupný celosvetový systém vzájomne prepojených počítačových sietí. Služi ako prenosové médium pre rôzne informácie a služby ako napr. elektronická pošta, chat a najmä systém vzájomne prepojených hypertextových dokumentov (webstránok) a webových aplikácií nazývaných World Wide Web (WWW).

Je takzvaná doba informačná. Veľkým trendom sú práve sociálne siete ako najväčšie zdroje informácií. Ľudia využívajú tieto siete rôzne: napríklad Facebook slúži najmä na komunikáciu, nadväzovanie priateľstiev a zdieľanie fotografií a videí. Twitter sa využíva hlavne na písanie nejakej textuálnej vyhlášky, správy. Tik-tok sa využíva za krátke videá. Instagram slúži hlavne na zverejňovanie fotiek, videí atď.

O internete sa nedá povedať, ani že je dobrý, ani že je zlý. Je to proste nástroj, ktorý sa dá využívať na dobré účely, ale aj na zlé. Je len na človeku, na jeho rozhodovaní, ako bude internet používať. Medzi dobré stránky internetu možno zaradiť možnosť komunikácie na diaľku s príbuznými, kamarátmi,

lepší prehľad v udalostiach vo svete, využíva sa v školstve, v práci, v širokom spektre každodenného života. Toto bol vlastne prvotný cieľ a zmysel vzniku týchto sietí.

Veľkou výhodou používania sociálnych sietí spočíva aj v tom, že sa prostredníctvom nich môže veľmi rýchlo a ľahko šíriť evanjelium, dobrá zvesť o spasení ľudských duší, a tak sa naplniť slovo z Písma: „*A toto evanjelium o kráľovstve sa bude hlásať po celom svete na svedectvo všetkým národom. A potom príde koniec.*“ Vnímame, že toto je tá doba.

No internet má aj tienistú stránku a na tú sa pozrieme tiež, lebo spomedzi všetkých médií na svete, práve cez internet sa šíri najviac zla. Človek je zvedavá bytosť, ľudský um je hladný po nových poznatkoch, nových zvestiach a na získavanie informácií internet je najľahšou cestou.

Je takmer nemožné pri surfovaní internetom vyhnúť sa zlým, nemorálnym, hriешným veciam. Nahé fotky, dvojzmyselné reklamy, náslovky nejakého špinavého textu sú bežnými javmi, ktoré sa vyskytujú na stránkach internetu, zvlášť, ak klikáme na takéto témy a on nám potom podáva ďalšie a ďalšie.

Kresťan nesmie byť ľahostajný k takýmto veciam, musí si dávať veľký pozor, aby neupadol do tejto pasce. Nemá sa vhlbat' do týchto zlých a špinavých nástrah, ktoré mu diabol ponúka na internete. Lebo on internet používa tiež, ale nato, aby nás okradol o morálne zásady, čistotu, zahubil naše dobré svedomie a zabil nás duchovne.

Internet priamo zasahuje do nášho života a ak si nedáme pozor, ako ho používame, môže mať negatívny vplyv aj na našu psychiku. Dnes žijeme v dvoch svetoch: jeden z nich je realita, ktorú poznáme, a druhá je tá, v ktorej žijeme prostredníctvom sociálnych sietí.

Tá opravdivá realita je tá, v ktorej cítime bolesť, radosť, smútok, lásku, chuť a všetky zmyslové impulzy. Reálne sa zúčastňujeme udalostí, komunikujeme zoči-voči, pozorujeme výraz tváre spolubesedujúceho a tak prepoznávame jeho úprimnosť, vidíme jeho reč tela, výšku hlasu. Teda pri realite využívame všetky naše zmysly k tomu, aby sme vyhodnocovali skutočnosť.

Druhá realita, tzv. virtuálna realita, je realita, v ktorej žijeme prostredníctvom sociálnych sietí. V nej nezapájame svoje zmysly tak aktívne. Tu sa ľudia a situácie vyhodnocujú iba pomocou predstavivosti. Keď sledujeme iných ľudí, môže sa u nás javiť závisť alebo obdiv, vytvárame si o nich obraz, názor iba podľa toho, čo zdieľajú. Pritom oni sa môžu prezentovať abstraktne, v tom najlepšom, ideálnom svetle, ale ich realita je možno celkom iná.

Toto môže zapríčiniť znížené sebavedomie, sebahodnotenie a sebareflexiu najmä u mladistvých, viac u dievčat než u chlapcov. A zdravé sebavedomie by mal byť základ každého človeka. Zdravé sebavedomie nespočíva len v tom, že sa človek považuje za pekného, škaredého, múdreho či menej múdreho. Spočíva práve v tom, že si je plne vedomý všetkých svojich dostatkov a nedostatkov. Sebahodnotenie, ktoré je primerané a správne, v norme, môže náležite zlepšiť kvalitu života.

Sme dokonalé Božie stvorenia, a preto nesmieme podceňovať dokonalú Božiu lásku k nám ľuďom, ale obdivovať ju a vzdať mu hold, spolu so žalmistom:

„Čo je človek, že naňho pamätáš, a syn človeka, že sa ho ujímaš?“ (Žalm 8:5,6). Boh postavil človeka na vysoký stupienok svojho záujmu, lásky a nehy, a preto nesmieme to spochybňovať tým, že pre falošné prezentovanie iných na internete sa cítime byť nedostatoční.

Na druhej strane, kameňom úrazu je, keď aj sami svoje „sociálne ego“ začneme prezentovať skreslene, nereálne. Snažíme prezentovať seba najlepšie ako vieme, ako nám je dobre na dovolenke, aké je krásne naše bývanie, uverejníme naše najkrajšie fotky. Snažíme sa vzbudiť pocit, že náš život je akosi dôležitejší a lepší ako život iných. Vytvárame si vo virtuálnej realite svoj vlastný ideál tak, ako by sme chceli vyzeráť, kde by sme chceli byť. A potom to príde: odložíme telefón, tablet a pozrieme sa okolo seba. Teraz som to ja, s mojimi chybami, mojím každodenným životom, mojimi starosťami, problémami. Príde tá skutočná realita.

Často sa stáva, že nastane opačný efekt toho, čo majú sociálne siete zabezpečovať. Keď sú ľudia príliš často prítomní na internete, síce pociťujú určitú konektivitu s ostatnými, ale skutočne vzťahy v realite im unikajú. Na jednej strane človek stále komunikuje, je to určité pozitívum pre neho, no na druhej strane pociťuje stále väčšiu osamelosť a izolovanosť, úzkosť, smútok či frustrácie, keď sa do virtuálneho vzťahu ponorí a zabudne na skutočný život a kvalitné, reálne vzťahy. Vtedy je čas prehodnotiť, koľko času internetu bude venovať.

Teda žijeme v dvoch svetoch, ktoré nijako nemožno spojiť. Vo virtuálnej realite sme si vytvorili vlastný ideál, s cieľom zakryť svoje chyby a priblížiť sa k dokonalosti. No realita je stále iná. Pretože v zrkadle sme to stále my. Obyčajní ľudia. Dôležité je vedieť rozlišovať, čo je skutočné a čo je na internete. Pochopme, že napriek krásnym ilúziám a klamstvám, ktoré internetový svet ideálov ponúka, sa ho musíme vzdať aspoň do takej miery, aby nezasahoval do našej skutočnej reality.

Vplyv internetu zasahuje aj do nášho duchovného života. I keď sa na internete dá nájsť aj Biblia, rôzne texty s náboženskou tematikou, svedectvá a pod., vnímanie pri čítaní z internetu je iné ako z Biblie.

Môže to byť aj tým, že keď držíme knihu Bibliu v rukách, je menej faktorov, ktoré odpútajú našu pozornosť a sústredení sme len na slová, ktoré čítame, kým pri čítaní z internetu sú nadosah ruky rôzne lákavé témy, obrazy, reklamy, ktoré nám z času na čas vyskakujú pred oči, a tak nám odvádzajú pozornosť, až nakoniec upustíme od čítania Slova a pristihneme sa pri čítaní niečoho iného.

No, niektoré výskumy poukazujú aj na to, že internet negatívne ovplyvňuje náš spôsob myslenia, na samotnú funkciu mozgu a našu mentálnu kondíciu. Surfovanie po internete prepchatom podnetmi všetkého druhu má za následok, že ľudská myseľ prestáva prenikať do hĺbky a uspokojuje sa iba s čiastkovými informáciami. Človek získava fragmentárne myslenie, ktoré neprebíha v logickej línii, mozog vníma veci povrchove a vyhýba sa vhlbaniu sa do textu, ktorý číta. Potom sa môže stať, že pri čítaní Biblie alebo počúvaní kázaného slova Božieho, text vnímame iba povrchovo, fragmentálne, t. j. vyberáme si iba tie state, ktoré sa nám páčia alebo ktoré sa nám hodia. Trátime schopnosť správne chápať slovo Božie, pokým nás ono viackrát upozorňuje: kto čítaš, rozumej!

Preto, radšej čítajme Bibliu ako internet, lebo ona nás uvádza do každej pravdy, ona nám uzdravuje dušu, srdce a myseľ. Milujme Boha viac ako internet, venujme Bohu viac času, sily a mysle, podľa prikázania Božieho: „*Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom, celou svojou dušou a celou svojou myslou.*“ (Matúš 22:37)

Podobné je to aj s online bohoslužbami. Písmo nám káže, aby sme neopúšťali spoločné zhromaždenie, čo niektorí majú vo zvyku. Dnes vidíme, že sa mnohí kresťania prikláňajú k sledovaniu služieb Božích, ktoré sa konajú v ich zbore, cestou internetu, ale je v tom veľký rozdiel, keďže fyzicky tam prítomní nie sú. Pravdaže, sú situácie a momenty, keď človek môže byť iba týmto spôsobom byť koľko toľko účastný bohoslužieb, a to keď je pre chorobu, starobu, veľkú vzdialenosť alebo nejakú inú závažnú príčinu znemožnený prísť na reálnu službu Božiu.

Prítomnosť v zbore a účasť na službe Božej, počúvajúc slovo Božie, byť v prítomnosti ľudí, ktorí rovnako milujú Pána, rovnako sa mu modlia ako ty, v jednote Ducha Ho slávia, to nemôže nahradiť žiadne sedenie doma pri internete, pokým sa tváriš, že sa zúčastňuješ bohoslužby. Prichádzaš o prítomnosť Ducha Svätého, ktorý je v jednote lásky, jednomyselnosti a uctievania Pána. Lebo je napísané, že na oslavách svojho ľudu Hospodin prebýva. Je sila v jednote zhromaždeného ľudu Božieho, tam sa Boh prejavuje vo svojej sile a sláve, tam je požehnanie, uzdravenie a život naveky (Žalm 133). O toto nás chce diabol pripraviť aj cestou internetu.

Anna Andrášiková

Kresťanská offline rodina

Bežného roku sa po druhýkrát realizoval kemp venovaný rodine. Kemp, ktorý prebiehal v dňoch od 26. až 28. augusta bol pod názvom Kresťanská offline rodina. Sme svedkami, že v súčasnej dobe je rodina ako základná bunka spoločnosti veľmi ohrozená, o to viac kresťanská rodina, ktorej zásady a morálne hodnoty sú čoraz viac v rozpore s hodnotami, ktoré sú propagované masovými médiami. V minulosti bolo ľahšie nežiadúce informácie vzdialiť z našich domovov jednoducho tak, že sme dobrovoľne nevlastnili technické prostriedky, a tým bolo možné čiastočne vzdialiť vplyv negatívnych hodnôt a spôsobu zmýšľania. Dnes, keď tieto všetky informácie sú od nás vzdialené na jeden dotyk prstom po obrazovke, je omnoho ťažšie nielen udržať zdravé hodnoty, ale aj zdravú komunikáciu vo vnútri rodiny, ktorá ďalej prináša budovanie vzájomnej dôvery, ale aj pevného kresťanského základu. Cieľom kempu bolo poukázať na dôležitosť budovania kresťanskej rodiny tak, že sa odpojíme z internetu a pripojíme sa na hlavný zdroj života, nášho Pána, a my rodičia na takýto spôsob môžeme budovať lásku v našich deťoch voči Pánovi Ježišovi skutkami, nielen slovami. Obsahom kempu boli prednášky ohľadne vplyvu internetu na rodinu, prednášajúcimi boli Vladimír Červení a Anna Andrášiková. V priebehu dňa rodiny si mohli zahrať spoločenské aktivity, ktoré mali za úlohu budovať tímovú prácu rodín, tiež bol čas,

keď sme si spoločne s deťmi mohli urobiť ručné práce, ktoré nám mnohým zostali ako spomienky na dni kempu. Večerné hodiny boli venované bohoslužbám, keď nám z Božieho slova hovorili Vladislav Širka, Jaroslav Andrášik a Pavel Mamojka. Organizátormi tohtoročného kempu boli Daniel a Martina Mamojkovci, Robert a Kristína Mamojkovci a Martin a Anna Širkovci. Našou víziou je, aby sa naše kresťanské rodiny budovali na pevnom základe, Božom slove, nie iba v dni, keď sa stretávame na bohoslužbách, ale aby sme si pravdy Slova preniesli do praxe a vlastných domovov, a tak ako rodiny svojou láskou a skutkami svedčili a svietili ľuďom vôkol nás, a boli ozajstným príkladom.

Anna Širková

**Odpojme sa z internetu
a pripojme sa na hlavný
zdroj života, nášho Pána.**

Boží dotyk

Boh je dobrý ku všetkým, ktorí Ho hľadajú. V najväčších skúškach som pocítila Boží dotyk. Môj starší syn mal nehodu a utrpel zlomeniny na oboch nohách, troch stavcoch na chrbtici a rozbitú hlavu. Bol operovaný viackrát, pritom bolo obdobie korony a záležitosti týkajúce sa operácie šli pomaly. Manžel bol na Slovensku a zriedkavo chodil domov. Prišiel iba niekoľkokrát. Z mojej strany bolo potrebné, aby som bola oporou svojmu synovi, ale vo mne sa všetko lámalo. Aj lekár mi dosvedčil, „Pani, váš syn mal šťastie, iba sám Boh ho zachránil.“ Jedna noha bola zasiahnutá gangrénou a povedali mi, že mu musia nohu amputovať. Bolo potrebné psychicky pripraviť syna k tomu. Bola som celkom zlomená a chodila som po dvore a kričala som k Bohu, prečo sa mi toto stáva.

Vtedy ma dlhodobá kamarátka pozvala do cirkvi. „Podme sa pomodliť za tvojho syna,“ povedala. Najprv som odporovala, ale hovorila mi: „Nemáš čo stratiť.“ Tak som šla.

Po kázni sa začala modlitba a vyhlásili, že sa budeme modliť aj za môjho syna. Bola som prekvapená, ako to, že sa ľudia, ktorých nepoznám modlia za nás. Pastor šiel od osoby k osobe a kládol ruky na nich. Keď prišiel ku mne, bolo mi to neprijemné a iba som pokrčila ramená. Pastor si to pravdepodobne všimol, iba krátko sa pomodlil a šiel ďalej. Pamätám sa, že citoval verš „*Keď budete niečo prosiť v mojom mene, ja učiním*“ (Ján 14:14). Povedal ešte, aby sme otvorili svoje srdcia a povedali všetko Bohu.

Zrazu som začala horko plakať: „Môj Bože, Ty vieš, že sa nebudem môcť pozeráť na syna, ak zostane invalidom. Prosím Ťa, odpusť mi moje hriechy a odpusť aj jemu. Nedovoľ, aby zostal bez nohy, on je ešte mladý.“ V tej chvíli som nepočula, čo sa ostatní modlia, bola som sama, aspoň mne to tak pripadalo. Znovu som pocítila ruku na ramene. Otočila som sa, ale nikto nebol vedľa mňa. Plakala som a smiala sa v tej istej chvíli, hlas mi bol trasľavý a celé telo sa mi triaslo. Dotyk tej ruky bol teplý a príjemný. Nevedela som, čo sa stalo. Moja kamarátka si myslela, že mám záchvat paniky, ale keď som jej šepkajúc povedala, čo som pocítila, povedala: „Teba sa Boh dotkol.“

Keď sme sa rozchádzali domov, všetci sa láskavo pozdravovali. Jedna sestra sa ma opýtala, či prídem znovu medzi nich. Odpovedala som: „Nikto mi neprekazí, aby som prišla.“ Bola som si stopercentne istá, že som našla Boha, že ma On pritiahol k sebe a vďačná som, že sa ma nevzdal. „*Keď budete volať ku mne, keď prídete a budete sa modliť ku mne, vypočujem vás. Budete ma hľadať, a nájdete ma; keď ma budete hľadať celým srdcom*“ (Jeremiáš 29:12-13).

Narýchlo po tom našiel sa lekár, ktorý operoval môjho syna tak, že mu nemuseli odseknúť nohu. Gangréna sa vytratila. Dnes chodí a pracuje. Boh mu dal novú šancu na život. Boh sa dotkol môjho srdca a videl, čo si myslím a čo cítim. Začala som vnímať, že On je pri mne a pomaly ma začal meniť. Už som nebola depresívna a už neužívam lieky na upokojenie, nefajčím, neobťažujem sa vecami, ktoré mi znepríjemňujú život. Môj Otec nebeský je so mnou a ja som sa stala Božím dieťaťom.

Milka Lomenová

Šťastný život = vyrovnaný život

Ak si sa v tomto urýchlennom behu života našiel v pocitoch ako je chronická zaneprázdnenosť, stres a tlak, pocit viny, finančné dlhy, nemodlenie sa, nekontrolované správanie sa - potrebuješ vyrovnaný život. Boží zvrchovaný zámer, ktorý môžeme naplniť pre Neho je, keď si vyberieme žiť vyrovnaný život so zdravými prioritami. Nedávno som bol pozvaný na udalosť k obedu, ku ktorej boli pripojení úspešní a bohatí ľudia. Všetci vyhodnocovali svoje životy, hovorili o plánoch a ako by sme mali stráviť druhý polčas nášho života tu na zemi. Mnohí by súhlasili, že títo mužovia vlastnia kvality života, ktoré ľudia chcú mať. Vypadá, že všetko majú premyslené spolu s veľkými domami, autami, peniazmi a podnikaním. Ale práve, keď som sa rozprával s niektorými z nich, hovorili o tom, že to majú ťažké a niektorí hovorili, že sú otrokmi svojho podnikania a nemôžu nájsť čas pre rodinu a pre veci, ktoré majú ozajstnú hodnotu. Spolu sme prišli k záveru, že je čas tou najdrahšou menou života, ktorá sa nereprodukuje a keď sa pominie, už ho viac nevrátiš. Žiť život so správnymi prioritami je život, ktorý donesie ovocie vyrovnaného života.

V každom úseku života je potrebné nastavenie priorit. A preto je aj dosiahnutie vyrovnaného života dlhodobý proces, ktorý donesie vplyv na každý aspekt života.

Sú dva kľúče k vyrovnanému životu:

Daj Bohu svoj čas.

Žalm 91:1-2, „Kto býva v úkryte Najvyššieho, odpočíva v tóni Všemohúceho, nech povie Hospodinovi: Moje útočisko a moja pevnosť je môj Boh, v ktorého dúfam.“

Prvým bodom k takému životu je Boh. Ak bude Boh na prvom mieste, všetko ostatné bude na svojom mieste. Ozajstným kľúčom je každodenne prežiť život v Božom slove a v Božej prítomnosti. Nielen povedať Bohu, ale aj počuť, čo On má povedať tebe. On ti povie, kto si ty a čo môžeš s Jeho pomocou. Ťarcha, ktorú nesie starosť života, spadne dolu v Božej prítomnosti, lebo Jeho jarmo je užitočné a Jeho bremeno ľahké.

Daj čas veciam, ktoré majú ozajstnú hodnotu.

Žalm 90:10-12, „Počet našich rokov býva sedemdesiat, pri väčšej sile aj osemdesiat; ich pýchou je len lopota a strasť, rýchlo sa pomínú a my odlietame. Nauč nás počítať naše dni, aby sme získali múdre srdce.“

Prítomnosť je dôležitejšia ako minulosť a dôležitejšia ako budúcnosť. To, čo rozhodneš teraz, odznie v tvojej budúcnosti a kam dáš svoj čas teraz, bude odznievať nielen v tvojom živote, ale aj v živote tých, ktorí potrebujú tvoju prítomnosť. Keď na prvom mieste dáš Bohu čas, On ťa bude viesť k veciam, ktoré majú ozajstnú hodnotu. Tvoja rodina a služba pre Boha majú hodnotu, ktorá ti pomôže žiť život, ktorý Boh naplánoval pre teba. Keď sa rozhodneš žiť život so správnymi prioritami, to donesie ovocie vyrovnaného života.

Dávid Mamojka

Boha nájdeme iba v chráme

Stará zmluva je o tom, že Boh povedal človekovi, že z akých materiálov a ako vybudovať chrám, aby On v ňom prebýval. A nová je o tom, že chrám, ktorý On utvoril, prebýva v ňom.

„Či nevíete, že ste chrámom Božím, a že Duch Boží prebýva vo vás?“ 1. Korint'anom 3:16

Boh je Stvoriteľom všetkého, viditeľného a neviditeľného. Keď stváral svet, stvoril aj záhradu Eden. Tú záhradu utvoril dokonalou ideou a plánom. Keď bola utvorená záhrada a všetky podmienky pre život, Boh začal stvárať človeka. Popri tom, že vidíme koľko Boh miluje človeka, že mu vytvoril dokonalé podmienky, do ktorých ho umiestnil, vidíme aj to, že všetky veci stváral slovom. Povedal, a stalo sa. Iba človek bol vytvorený Božimi rukami. V knihe Genezis sa uvádza, že vzal z prachu zeme. A ďalej uvádza, že keď ho utvoril, vdýchol dych do jeho nozdier a človek sa stal živou bytosťou. Dovtedy to bola len obyčajná zem, ale keď Boh vdýchol, to už malo

inú úlohu. Tak zisťujeme, že Bohu veľmi záleží na človekovi. Utvoril podmienky a človeka, ktorý si to mal užívať. Avšak on sa obrátil proti Bohu a pripojil sa ku hriechu. Tým, že sa pripojil ku hriechu, človek stratil celú záhradu a Božiu prítomnosť. Čas prechádzal a človek sa čoraz viac vzdialil od Boha. Jemu sa to nepáčilo, lebo mal záujem tráviť čas s človekom. Predivne ho utvoril a človek si to nevážil a odišiel.

Prešli mnohé roky, keď Boh povedal Mojžišovi, aby urobil stan, kde sa bude stretávať s človekom. Od záhrady Eden až doteraz je prvým chrámom. Boh znovu chcel byť s človekom ako bol na začiatku. Avšak tentokrát človek je ten, ktorý buduje chrám. Boh mu dáva inštrukcie a človek ich má splniť. Tak aj bolo, keď Mojžiš uposlúchol. Podľa Božích nariadení urobil stan a stánok. Keď Mojžiš prácu dokončil, Boh znovu prišiel medzi svoj ľud.

Prvý vybudovaný chrám z tvrdého materiálu bol v čase kráľa Šalamúna. Vtedy kráľ Šalamún dostal

tiež inštrukcie ako má chrám vyzerat' zvonku a vnútri. Aké náradie má obsahovat' a kto akú úlohu bude mat' v chráme.

Okrem toho, že Boh dával inštrukcie ako má chrám vyzerat', bez ohľadu či to bolo za času Mojžiša, alebo Šalamúna, Boh dal úlohy ľuďom pre svätoslužbu. Boli mnohé pozície, ktoré mali byť zaujaté, aby sa v chráme konala svätoslužba. Chrám bol na to, aby Boh bol blízko človeka. Ale prv, než by sa Boh sprítomnil na to miesto, musela byť vyliala krv bezvadého zvierat'a, aby spravodlivosť Božia mohla zostúpiť. A tú službu mali vykonávat' ľudia. Takže Boh dal inštrukcie pre budovanie chrámu a pre obet', aby On zostúpil. Dal človekovi všetko vedieť, aby bol s ním. On si vždy našiel niekoho, kto si to bude vážiť a kto bude chcieť mat' s Ním blízky vzťah. A takým dával inštrukcie ako a čím robiť stánok, kde bude Boh prebývať

V Novej zmluve Pán Ježiš prišiel medzi nás a prvú vec, ktorú učil bolo slovo o nebeskom kráľovstve a srdci človeka. Kázeň na vrchu nám ukazuje, že Pán Ježiš učí národ, aby sa chránil vecí, ktoré ničia život a kazia dobré mravy. Sú to bežné veci, s ktorými sa aj my dnes stretávame a tiež aj bojujeme. Pán Ježiš učil národ o tých veciach, lebo Boh si pripravoval chrámy, v ktorých chcel a ešte stále chce prebývať. Chrámy boli učinené Jeho rukou, ale veci, ktoré boli v chráme neboli také, aké sa ľubili Bohu. Preto sa Boh rozhodol prísť na túto zem a vrátiť to, čo človek stratil - prítomnosť Božiu. Nová zmluva nám ukazuje dve etapy života kresťana. Keď uverí Ježišovým slovám, vtedy ako keby sa budoval ten chrám podľa nariadenia Božieho. A druhá, keď Duch Svätý zostúpi do chrámu. Sú to dve najhlavnejšie chvíle v živote človeka, ktorý chce byť blízky s Bohom a chce mat' Božiu prítomnosť v živote.

Pavol apoštol napísal Korint'anom v prvom liste, že je človek chrámom Božím. Už nie budova, ale človek. Boh prišiel najbližšie k človekovi tým, že zaujal miesto v jeho srdci. Každý hriech a každá nepravosť v srdci človeka bola očistená vtedy, keď Pán Ježiš zomrel na kríži a človek v Nehu uveril a vyznal Ho ako svojho Spasiteľa. Je to najväčšia vec, čo človek môže vlastniť vo svojom živote - Božiu prítomnosť. Boh vždy vytvoril miesto, kde by sa stretával s človekom. Najprv to bola záhrada Eden. Potom v stánku na púšti. Keď Izrael dostal Zasl'úbenú zem, bolo to v chráme, ktorý vybudoval Šalamún. Nakoniec sa Boh rozhodol, že bude prebývať v

človekovi. Pán Ježiš nám dáva inštrukcie ako ten chrám má vyzerat' a na nás je či chceme, aby v chráme prebýval Boh. Inštrukcie sú jasné a presné. Ako na začiatku, tak aj dnes. Je na mne či ja to chcem, alebo nie. On mi všetko umožnil, na mne je iba to, že budem tak žiť a konať. Od začiatku môžeme vidieť, že Boh dával inštrukcie, aby len tí, čo chcú boli blízko Nehu. V Edene to bolo, aby nejedli zo stromu vedenia dobrého a zlého. V Starej zmluve zasa, že mali presné miery a z akého materiálu by mal chrám byť zhotovený. A keď sme začali my byť chrámom, tak sa očakáva od nás, že budeme dodržiavat' slová Pánove.

Boh prebýva iba tam, kde je chrám vybudovaný podľa Jeho inštrukcií. A to len na to, aby Božiu prítomnosť mali iba tí, čo ju chcú vlastniť a chcú byť blízko Boha.

Timotej Vedej

**Preto sa Boh rozhodol prísť
na túto zem a vrátiť to,
čo človek stratil -
prítomnosť Božiu.**

Boh ma pozná

Ako to ovplyvní moju identitu?

Pre osobnú identitu je veľmi kritické, a Biblia to potvrdzuje, aby nás poznali iné ľudské bytosti, ako aj Boh. Ľudská neposlušnosť a hriech prerušila túto schopnosť harmonických vzťahov, ako s inými ľudskými bytosťami, tak aj s Bohom.

Adam a Eva prišli o požehnanie, že ich Boh osobne poznal, a stratili tento harmonický vzťah. Iba viera v Boha je to, čo obnovuje toto poznanie a vzťah.

Je dôležité si všimnúť, že hlavné postavy Starého zákona Boh poznal, vrátane Abraháma, Mojžiša, Dávida a proroka Jeremiáša.

Abraháma: „...lebo ho znám...“ (1. Mojžišova 18:19);

Mojžiša: „Znám ťa po mene...“ (2. Mojžišova 33:12);

Dávida: „...keď ty predsa znáš svojho služobníka, Pane, Hospodine!“ (2. Samuelova 7:20);

Jeremiáša: „Prv ako som ťa utvoril v lone matky, znal som ťa“ (Jeremiáš 1:5).

Aj v Starom, aj v Novom zákone to platí o všetkých veriacich. Všetok Boží ľud Boh pozná. Izrael: „Len vás som poznal zo všetkých čeladi zeme“ (Ámos 3:2);

Cirkev: „Ale teraz poznajúc Boha, ba čo viac, poznání súc od Boha...“ (Galat'anom 4:9).

Ale aká je povaha tohto dôverného poznania? Veriacich v Kristu Boh pozná tak, ako otec pozná svoje dieťa.

Najjasnejšie to možno vidieť v Galat'anom 4, kde Pavol tvrdí, že veriaci sú „poznání súc od Boha.“ Predchádzajúce verše vysvetľujú doktrínu o Božom prijatí veriacich v Krista.

„Lebo všetci sme synmi Božími skrze vieru v Kristu Ježišovi... Ale keď prišla plnosť času, poslal Bôh svojho Syna, poslého zo ženy, podrobeného pod zákon, aby tých, ktorí boli daní pod zákon, vykúpil, aby sme vzali nám určené synovstvo. A že ste synovia, poslal Boh Ducha svojho Syna do našich srdíc, ktorý volá: Abba Otče! Takže už nie si sluha, ale syn, a jestli syn, aj dedič Boží skrze Krista.“ (Galat'anom 3:26; 4:4-7)

Preto plná odpoveď na otázku veriaceho: Kto som? je, že veriaceho Boh pozná ako svoje dieťa.

Mená a príbehy

Najzákladnejšou vecou identity človeka je jeho meno a to, čo ľudí definuje, sú ich príbehy. Byť osobne poznaný Bohom zahŕňa obe tieto dimenzie našej identity.

Boh pozná svoje deti po mene. Keď sa Pán Ježiš v Jánovom evanjeliu prirovnáva k pastierovi, poukazuje na to, že „svoje ovce volá po mene“ (Ján 10:3). Boh nielenže pozná svoj ľud po mene; niekedy zmení ich mená na znak svojho zapojenia sa do ich životov, a na znak svojich plánov s nimi. Medzi príklady patrí, že Boh mení Abramovi meno na Abrahám, Sarai na Sára, Jakobovo meno na Izrael a v Novom zákone Šimonovo meno na Peter.

V Novom zákone, v podobenstve o boháčovi a Lazarovi v Lukášovi 16, bohatý človek na rozdiel od Lazara nikdy nedostane osobné meno. Hovorí sa mu iba ‚bohatý‘, čo silne naznačuje, že keďže svoju identitu postavil na svojom bohatstve a nie na Bohu, keď svoje bohatstvo stratí, stratí akýkoľvek zmysel pre seba samého.

Ak je Váš život charakterizovaný vierou v Pána a poslušnosťou voči Pánovi, ako mnohí spomenutí v Biblii, potom Vás Boh pozná po mene a Vaša identita je v Ňom zabezpečená. Tvoje meno je zapísané v Baránkovej knihe života, knihe napísanej od založenia sveta (Zjavenie 17:8). Naše mená sú pre Boha také dôležité, že ich zaznamenáva v tom, čo Biblia opisuje ako knihu života (pozri Žalm 69:29; Zjavenie 13:8; 20:15; Lukáš 10:20).

„Ale v Božej metaforickej knižnici je aj kniha, ktorá potvrdzuje, že Boh pozná príbehy našich životov, a to v každom detaile. V Malachiášovi 3:16 sa hovorí, že Boh vedie „pamätnú knihu“, nepretržitý záznam o slovách a skutkoch každého jedného z Božieho ľudu. Boh pozná a berie na vedomie životy svojich detí, nie preto, aby nás odsúdil, ale aby nás uistil, že nás dôverne a osobne pozná. Boží ľud sú tí, na ktorých pozoruje – „*a bola písaná pred ním pamätná kniha pre tých, ktorí sa boja Hospodina a myslia na jeho meno.*“ (3:16). Zaobchádza s nami ako so svojim „vzácnym vlastníctvom“ a „*a zľutujem sa nad nimi, jako sa zľutuje človek nad svojim synom, ktorý mu slúži.*“ (3:17). Jeho láskavá pozornosť sa vzťahuje na vzostupy aj pády nášho života. V Žalme 56:8 žalmista žiada Boha, aby „*Sober moje slzy do svojej nádoby; lebo či azda nie sú zapísané v tvojej knihe?*“

Hoci sa poznanie Boha môže niekedy zdať vzdialené z nášho každodenného života, skutočnosť, že nás Boh pozná aj v našich najtemnejších dňoch, je veľkou útechou. Boh nás pozná aj vtedy, keď sú naše boje s vlastnou identitou skryté pred všetkými ostatnými.“ (Výňatok z knihy *Ako nájsť seba* od Briana Rosnera, ©2022. Good News Publishers)

Keď Adam a Eva jedli ovocie, ktoré nemali jesť zo záhrady, ich myseľ si okamžite uvedomila korene hriechu: strach, hanbu a pýchu.

Hanba im odhalila, že sú nahí. Strach im povedal, aby sa skryli pred Bohom a pýcha im povedala, že to nie je ich chyba. Aká bola Božia odpoveď? Bolo to: „Ako si to mohol urobiť?“

Nie, Jeho odpoveď bola, „Kde si?“ Presne vedel, kde sú, ale tu leží Božie srdce, aby nás poznal On - namiesto toho, aby sme sa snažili sami. Vo svojom vyhlásení: „Kde si?“, hovoril; „Prečo bežíš? Neskrývaj sa pred mnou, príď ku mne a dovoľ, aby si sa videl aj vo svojom neporiadku hriechu.“

Nechat' sa vidieť Bohom môže byť tá najodvážnejšia vec, akú kedy urobíme. Znamená to prísť na svetlo a dovoliť Mu nahliadnuť do každej štrbiny našej duše, ktorá sa snažila vyzerat' dobre, ako aj do častí, ktoré sme sa ešte nepokúsili prikryť alebo do častí, ktoré sme sa rozhodli ignorovať. Stáť pred Ním v našej nahote a dovoliť Mu hľadiet' priamo do našich očí napriek tomu, že máme pocit, že sme mali čas sa na Neho pripraviť. Prísť k Nemu takí, akí sme; nedokonalí, neúplní, zlomení, zranení, nahnevaní, zmätení, závislí, zatrpknutí a pozývajúci Ho do toho všetkého.

Prečo to považujeme za také ťažké? Pretože sme sa stali odborníkmi na sebavykúpenie. Chceme vyriešiť svoje problem, a potom sa predstaviť Bohu s dôverou, že prijme našu skvelú prácu, ktorú sme vykonali pri upratovaní.

Problém je, že v našich pokusoch o dokonalosť je najväčšia nedokonalosť. Koreň: pýcha, hanba a strach z BYŤ POZNANÝ. Veľkým podvodom je,

že sa môžeme zachrániť. Kresťanstvo nie je o tom, že máme pravdu, ale o tom, že Boh nás pozná.

Kresťanstvo nie je iba zmena smeru života, o ktorom sme tak často počuli, ale zmena v spojení sa s Ním.

Ježiš neprišiel iba urobiť zlých ľudí dobrými, ale aby ožilo to, čo je v nás mŕtve. Ježiš je Božou odpoveďou na otázku, „Kde si?“ V Kristovi zisťujeme, kto sme a pre čo žijeme. Stáva sa naším autorom, našou definíciou. Viera zakorenená v nás samých bude vždy zápasit' s osobnou hodnotou a povoláním, ale viera, ktorá je založená na tom, že dovolíme Bohu, aby zakryl náš nedostatok, odstránil našu hanbu a strach a urobil nás celistvými, je vierou, ktorá robí človeka skutočne odvážnym a slobodným. Dáš sa Bohom nájsť?

Byť známy Bohom! Nájdime sa v Ňom.

Jaroslav Andrášik

Kvalifikovaný pre pomazanie (Kvalifikovan za pomazanje) - Brian Kinsey

O knihe a seminári

V prvú novembrovú sobotu, v Master centre novosadskeho veľtrhu, bola predstavená prítomným a verejnosti nová kniha, nám už dobre známeho autora, pastora Briana Kinseyho. Veľkou úctou pre nás bolo na tejto promócií knihy mať osobne autora a vypočuť si dvojhodinové výnimočné vyučovanie. Prítomní vpijali každé slovo a bezpochybné sa v každom zrodila mocná túžba knihu si čo najskôr prečítať.

Kniha „Kvalifikovaný pre pomazanie“, ktorú združenie Manna vydalo v srbčine, je nevyhnutná príručka o tom, ako prijať pomazanie Svätého Ducha, ako prebývať v Jeho prítomnosti a pôsobiť v Jeho sile. Autor jasne, biblicky a opodstatnene vysvetľuje, že je pomazanie Svätého Ducha pre každého veriaceho a nie iba pre špeciálne zvolených jednotlivcov.

Kľúč k víťazstvu v našich vnútorných a vonkajších bojoch je práve Božie pomazanie v našich životoch. Pre toto pomazanie sme kvalifikovaní nie pretože sme bezhriešni, ale pre drahocennú krv Ježiša Krista, ktorý je jediný bezhriešny. On nás kvalifikuje svojou obeťou a my tento dar musíme prijať vierou. Hneď, ako sme sa narodili do Božej rodiny, kvalifikovaní sme pre Božie pomazanie. Je to dedičstvo detí Božích, zrodených vierou, ale toto dedičstvo musí každý osobne prijať.

Pomazanie Svätým Duchom nám umožňuje prebývať v Božej prítomnosti a pôsobiť v Jeho moci. Za naplnenie Božieho zámeru v našich životoch Pán nás uschopňuje práve cez Svätého Ducha, ktorého nám dáva. Popri povzbudení a inštrukciách, ako prijať toto pomazanie od Boha, v knihe nachádzame množstvo praktických rád o tom, ako dovoliť, aby Božia moc pôsobila v nás a tiekla cez nás k druhým ľuďom.

Ako sám autor uvádza, zámer tejto knihy je pomôcť čitateľom pripraviť sa, prijať a posunúť sa vpred s Božím pomazaním.

Táto vzácna kniha, inšpirovaná Svätým Duchom, je ďakujúc združeniu Manna a domácim donátorom dostupná zdarma a stane sa mocným povzbudením všetkým tým, ktorí chcú chodiť s Bohom bližšie a pôsobiť v Jeho moci.

Vladimír Červeni

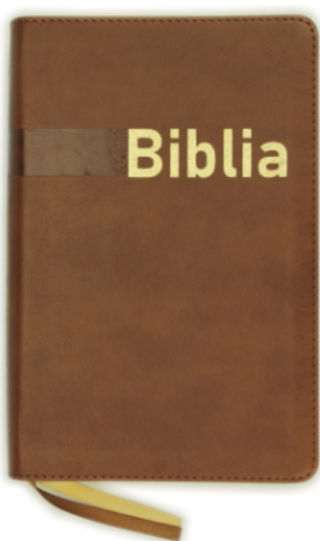

Združenie Manna Vám k Vianociam daruje knihu!

Kvalifikovaný pre pomazanie **Brian Kinsey**

Kľúč k víťazstvu v našich vnútorných a vonkajších bojoch je práve Božie pomazanie v našich životoch. Toto pomazanie je pre každého. Ak sa o tom chcete dozvedieť viac, nepremeškajte túto jedinečnú príležitosť a objednajte si už dnes knihu Kvalifikovaný pre pomazanie.

Zadovážte si slovenskú Bibliu a vianočné cd Nádej pre teba po akciovej cene.

cena: 3.500,00 din

biblická škola 2023

Pre každého, kto má hlad a smäd po hlbšom poznaní Slova Božieho. Ponúka sa Vám súhmnne 90 hodín akademických vyučovanií s dôrazom na duchovnosť. Školský rok sa začína v januári a končí sa v novembri. Prednášky sa uskutočňujú raz mesačne: v piatok a v sobotu, okrem v júli a v auguste. Máte možnosť študovania 1 až 3 roky na jednom z oddelení Biblickej školy, a to na Balkánskom biblickom inštitúte v Báčskom Petrovci alebo na Biblickom inštitúte Sion v Padine.

info

BBI, Jaroslav Andrášik, mob.: 063 86 59 447
BIS, Vladislav Širka, mob.: 064 160 20 20

ZDRUŽENIE PRE PROPAGÁCIU KREŠŤANSKÝCH HODNÔT
manna

Objednajte si na adrese:

ZDRUŽENIE PRE PROPAGÁCIU KREŠŤANSKÝCH HODNÔT „MANNA“

KULPÍN 21472, Radnička č. 23, SRBSKO Tel/Fax: + 381 21 22 86 988

E - mail: casopis.manna@gmail.com | webová adresa: www.manna.org.rs